

દેવા બીજાને ઉપદેશ



દેવા બીજાને ઉપદેશ, સહુથી સુંદર છે આ દેશ;
વક્તા બોલે જ્યાં વિશેષ, વર્તનમાં નવ મૂકે લેશ.----દેવા...

આ કરવું, આ નવ કરવું, એ સહુને કહેતાં કરશે,
પળાય કે નહીં પળાય એની વ્યાધિ જરી નવ કરશે.----દેવા...

‘ક્રોધ તજો’ કહેનારાઓનું પાર્યું જો નવ થાશે,
આંખોમાંથી અગ્નિ ઝરશે, વિષધર સમ દેખાશે.---વક્તા...

‘માન મૂકો’નાં ઉપદેશક પણ માન મળે ત્યાં ઝૂકે,
કરો કસૂર જો સ્વાગતમાં તો માનવતા પણ મૂકે.----દેવા...

‘માયા ડાકણ’ દૂર કરવાને ધડી-ધડી જે ઉપદેશે,
સ્વારથ સરતો હશે જરૂર ત્યાં ‘નવનીત’ અણું લેશે.----દેવા...

‘લોભ પાપનો બાપ’ કહીને દૂર રહેવાનું કે’શે,
બાળાંભોળાંને ફસવીને દાન સુખેથી લેશે.---વક્તા...

રાગ-દ્વેષ શત્રુને હણવા હરદમ ભાષણ કરશે,
“જ્ઞાની પુરુષ”નાં ગુણ સાંભળતા તેજ્રેદ્વેષે બળશે.----દેવા...

બીજાંને સુધાર્યા પહેલાં પોતે જો સુધરશે,
‘હમ-અજગર’ને જીતી લેશે ભવસાગરથી તરશે.

આ છે સદ્ગુરુનો સંદેશ, એમાં નહીં મીન કે મેખ.

